

Znáte to jméno?

Výročí regionálních osobností na měsíc

září 2024

Jiřina Skalová

Městská knihovna Boženy Němcové Domažlice

Baarová, Lída - filmová herečka

* 07. 09. 1914 - Praha (Hlavní město Praha)
+ 27. 10. 2000 - Salcburk (Rakousko)

Místa působení: Pec pod Čerchovem (okr. Domažlice), Praha, Německo, Itálie, Rakousko
Literatura: Knihovna Muzea Chodska., Internetová encyklopedie Wikipedia, heslo Lída Baarová., Cibulková, M.: V Peci byl velký zájem o výstavu. Domažlicko, roč. 12, 2002, 10. 07., č. 28, s. 1, fot.

Anotace: Herečka, rodným jménem Ludmila Babková. Pseudonym přijala podle jména přítele svého otce - Jindřicha Šimona Baara, do Pece pod Čerchovem jezdila trávit prázdniny. Údajně měla být milenkou tehdejšího nacistického ministra propagandy Josepha Goebbelse, ona nicméně toto tvrzení vždy popírala. Po ukončení 2. světové války byla československými orgány vyšetřována a vězněna rok a půl za údajnou kolaboraci. V roce 1948 emigrovala do Rakouska. - 110. výr. narození

Čáp, Jan - učitel

* 17. 09. 1906 - Soběslav (okr. Tábor)
+ 10. 09. 1944 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Postřekov (okr. Domažlice)
Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949., Cibulková, M.: Učitel Josef Čáp. Domažlický deník, roč. 21, 2012, 01. 02., č. 27, s. 3.

Anotace: V Postřekově učil od roku 1937, po okupaci této chodské vsi (24. listopadu 1938) byl propuštěn a měl být přeložen do protektorátu. Před nacisty hrdě prohlásil, že neuznává okupaci, ani neopustí Postřekov. Schvaloval atentát na Hitlera a kvůli stykům se zajatci ho udali obyvatelé převážně německého Mlýnce. Dne 9. září 1944 byl zatčen a při pokusu o útěk postřelen do hlavy. Zemřel 10. září 1944 v domažlické nemocnici. Připomíná ho pamětní deska na budově staré postřekovské školy. - 80. výr. úmrtí

Dientzenhofer, Kilián Ignác - architekt

* 01. 09. 1689 - Praha (Hlavní město Praha)
+ 18. 12. 1751 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha, Broumov (okr. Náchod), Vídeň (Rakousko)
Literatura: Kumpera, J.: Osobnosti a západní Čechy. Plzeň: Ševčík, 2005, s. 270.

Anotace: Nejvýznamnější architekt a stavitel českého baroka, syn Kryštofa Dientzenhofera. Jeho západočeské působení je spojeno hlavně se sakrálními stavbami a se zakázkami velkých řádů, především kladrubských benediktinů, tepelských premonstrátů, chlumských křížovníků a snad i plaských cisterciáků a klatovských jezuitů. Podle jeho návrhů byl vystavěn i klášter augustiniánů v Domažlicích v letech 1711-1740. - 335. výr. narození

Dorníčák, Emil Augustin P. - převor

* 07. 09. 1929 - Tichov (okr. Zlín)
+ 08. 08. 2008 - Brno (okr. Brno-město)

Místa působení: Milavče, Folmava (vše okr. Domažlice), Domažlice

Literatura: Antoš, S.: Rozloučení s otcem převorem. Domažlický zpravodaj, roč. 15, 2008, září, č. 9, s. 11.

Anotace: Naroděn 7. září 1929 Tichově na Zlínsku. Na svátek svatého Václava v roce 1971 vstoupil do řádu augustiniánů a následující rok 24. června přijal v Litoměřicích kněžské svěcení. Působil na řadě míst naší vlasti. V Domažlicích přijal starost o domažlický klášterní chrám a farnosti Milavče a Folmava. Jeho život se uzavřel 8. srpna 2008 v Brně, kde u svých spolubratřích trávil poslední roky života provázen vleklou nemocí.

- 95. výr. narození

Duffek, Josef - čalouník

* 29. 09. 1924 - Česká Kubice (okr. Domažlice)
+ 30. 04. 1945 - Česká Kubice (okr. Domažlice)

Místa působení: Česká Kubice (okr. Domažlice)

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949., Balcar, B.: Hvězdy a pruhy nad Chodskem. Kdyně 2010, s. 124.

Anotace: Syn Antonína Duffka, vyučený čalouník. Během ostřelování obce americkou armádou dne 30. dubna 1945 (kvůli rozmístěným německým tankům) se nacházel v domě čp. 24, když byl tento naplněn zasažen dělostřeleckým granátem. V souvislosti s explozí střely utrpěl zranění neslučitelná se životem, stavení navíc poté zcela vyhořelo. Jeho ostatky byly pohřbeny na folmavském hřbitově. - 100. výr. narození

Fait, Václav - tajemník MěstNV

* 22. 09. 1919 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 15. 11. 1993 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Hana, O.: Představitelé města Domažlic, s. 4.

Anotace: Původní profesí zahradník, posléze úředník Okresního ústavu národního zdraví v Domažlicích, tajemník MěstNV. Bydlel na Bezděkovském Předměstí čp. 275. Člen Komunistické strany Československa. Do funkce nastoupil po Jaroslavu Weberovi 14. prosince 1971 a setrval v ní dvě volební období do 31. prosince 1980, kdy jej vystřídal RSDr. Jaroslav Fronk. Syn Josefa Fajta a Barbory, rozené Peroutkové. - 105. výr. narození

Gabriel, Ferdinand ml. - hudební skladatel

* 14. 09. 1914 - Koloveč (okr. Domažlice)

Místa působení: Bratislava (Slovensko)

Literatura: Špelda, A.: Hudební místopis Domažlicka, s. 86. Plzeň, KKS 1977.

Anotace: Syn Ferdinanda Gabriela staršího, bratr Vojtěcha. Navštěvoval stejně jako bratr vojenskou hudební školu v Praze, ve studiu pokračoval v Brně. Bratislavskou státní konzervatoř absolvoval v roce 1944. Členem Slovenské filharmonie od roku 1949, profesorem bratislavské konzervatoře od roku 1947. - 110. výr. narození

Havlic, Vladimír - malíř

* 03. 04. 1944 - Plzeň (okr. Plzeň-město)

+ 07. 09. 2004 - Plzeň (okr. Plzeň-město)

Místa působení: Poběžovicko, Zámělíč (okr. Domažlice)

Literatura: Böhm, J.: Poběžovice, s. 119. Poběžovice: OS Dobrohost, 2009., Špačková, M.: Vzpomínka na Vladimíra Havlice. Domažlický deník, roč. 23, 2014, 30. 09., č. 229, s. 10.

Anotace: Malíř, grafik a publicista. Rodák z Plzně, které věnoval největší část svého životního díla. Posledních 15 let života jezdil na svou chalupu v Zámělíči. Na Poběžovicku také vznikla jeho četná díla, včetně ilustrací k pověstem z Českého lesa a řady grafických listů s náměty západočeských měst a hradů, včetně Poběžovic. Ilustroval například knihu pověstí O zlém Volfu Dobrohostovi, kde se poprvé objevilo výtvarné ztvárnění ducha Českého lesa - Nikla. - 20. výr. úmrtí

Hoetzel, Jiří, prof., JUDr. - sekční šéf Ministerstva vnitra

* 10. 09. 1874 - Stanětice (okr. Domažlice)

+ 21. 07. 1961 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha

Literatura: Kunc, K.: Kdy zemřeli: 1937-1962, s. 82. P., SK ČSR 1962., Holý, J. P.: Byl tvůrcem naší ústavy. Domažlický deník, roč. 2, 1995, 17. 06., č. 141, s. 10., Antoš, S.: Městští radní ocenili nápad na doplnění pamětní desky. Domažlický deník, roč. 9, 2000, 03. 05., č. 103, s. 15., Cibulková, M.: 29. únor není obyčejný den. Týdeník Domažlicko, roč. 18, 2008, 05. 03., č. 10, s. 2, fot.

Anotace: Na domažlickém gymnáziu maturoval v roce 1896. Univerzitní profesor, sekční šéf Ministerstva vnitra. Významně přispěl k vytvoření celkové koncepce československého správního práva a vypracoval naši první ústavu - návrh Ústavní listiny ČSR z roku 1920. Podílel se i na vzniku poválečné "Květnové ústavy". Významná byla také jeho četná publikační činnost. Dne 23. prosince 1937 byl jmenován čestným občanem Domažlic, roku 2000 byla o jeho jméno doplněna pamětní deska na starém domažlickém gymnáziu.

- 150. výr. narození

Illek, František - fotograf

* 14. 09. 1904 - Kout na Šumavě (okr. Domažlice)
+ 17. 06. 1969 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha

Literatura: Kunc, K.: Kdy zemřeli? 1967-1970, s. 77. P., SK ČSR 1970., Internetová encyklopedie Wikipedie, heslo František Illek.

Anotace: Český fotograf, specializoval se především na reportážní a reklamní fotografii a také na snímky uměleckých památek. Zpočátku působil v agentuře Centropress, od roku 1927 byl vedoucím jejího ateliéru. Od začátku 30. let spoluvlastnil agenturu Press Photo Service, která ještě ve 40. letech patřila k našim nejvýznamnějším fotografickým studiím.
- 120. výr. narození

Janeček, Bohumil - dirigent

* 19. 06. 1929 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 08. 09. 1979 - Ostrava (okr. Ostrava-město)

Místa působení: Domažlice, Ostrava, Opava

Literatura: Špelda, A.: Hudební místopis Domažlicka, s. 35. Plzeň: KKS, 1977., ND, roč. 10, 1979, č. 42, s. 3., Kalendárium osobností západních Čech na rok 1999, s. 58. Plzeň: SVK, 1998.

Anotace: Pocházel z hudebnické rodiny a hudbě se věnoval již od studií na gymnáziu. Studoval hru na klavír, violoncello a zpěv. Po maturitě absolvoval na FF hudební vědu a byl přijat na dirigentské oddělení AMU v Praze. Absolvoval v roce 1953, poté působil jako dirigent v Československém státním souboru písní a tanců, v armádních uměleckých souborech a konečně jako operní dirigent odešel do Slezského divadla v Opavě. Po několika sezónách byl angažován jako operní dirigent ve Státním divadle v Ostravě (1964). Působil i na ostravské konzervatoři. Za studií působil i jako dirigent Čerchovanu. - 45. výr. úmrtí

Janeček, František - atlet

* 19. 09. 1934 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Plzeň

Literatura: Kdo byl kdo v české atletice. Edice atletika, s. 65. Praha, Olympia 2004.

Anotace: Sportovní kariéru začínal v Mladé Boleslavi, poté působil zejména v Plzni (Spartak Plzeň, AC Škoda Plzeň a další). Po skončení závodní činnosti trenérem a rozhodčím II. třídy. Mezi lety 1994-2002 se podílel na řízení atletické extraligy žen, roku 2000 organizoval mistrovství republiky v Plzni. Od roku 2001 činný jako sekretář a předseda soutěžní komise Krajského atletického svazu. - 90. výr. narození

Karas, Maxmilián - ředitel měšťanské školy

* 06. 09. 1894 - Strážov (okr. Klatovy)
+ 29. 06. 1942 - Spálený les (okr. Klatovy)

Místa působení: Kdyně (okr. Domažlice)

Literatura: Gryc, S.: 50. výročí heydrichiády. Domažlicko, roč. 2, 1992, 18. 06., č. 25, s. 5., Vilímeček, V.: Vzpomínka na Maxmiliána Karase. Zpravodaj radnice Kdyně, 2002, č. 25, s. 6., Internetová databáze Evidence válečných hrobů na stránkách Ministerstva obrany ČR., Studnička, J.: Ostatky bývalého kdyňského ředitele školy byly uloženy na místním hřbitově. Týdeník Domažlicko, roč. 27, 2017, 15. 11., č. 45, s. 12, fot.

Anotace: Od roku 1920 působil ve Kdyni jako odborný učitel, jednatel okresního osvětového sboru a knihovnik. Organizačně se podílel na oslavách 28. října a býval na nich slavnostním řečníkem. Dne 1. března 1942 jmenován zatímním ředitelem měšťanské školy, během heydrichiády je 22. června 1942 zatčen a pro "nepřátelské chování vůči říši" odsouzen k trestu smrti. Zastřelen nacisty ve Spáleném lese u Klatov o týden později. V říjnu roku 2017 byly jeho ostatky důstojně uloženy na kdyňském hřbitově. - 130. výr. narození

Kejmar, Václav - malíř

* 04. 09. 1869 - Unhošť (okr. Kladno)
+ 14. 03. 1952 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Horšovský Týn (okr. Domažlice)

Literatura: Toman, P.: Nový slovník československých výtvarných umělců. 1, s. 476. P., R. Ryšavý 1947., Databáze autorit Národní knihovny ČR, heslo Václav Kejmar.

Anotace: Žák pražské výtvarné akademie v ateliéru profesora Pirnera. Na jeho doporučení prováděl v letech 1895-1896 společně s malířem Bártou úpravu figurálních sgrafit na nádvoří zámku v Horšovském Týně. Portrétista, autor mystických obrazů. - 155. výr. narození

Kitzberger, Josef - fotograf

* 22. 05. 1928 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 02. 09. 2009 - Plzeň (okr. Plzeň-město)

Místa působení: Plzeň, Domažlice

Literatura: Kitzberger, S.: Osmdesátiny pana Josefa Kitzbergera. Domažlický deník, 2008, 22. 05., č. 119, s. 6., Kitzberger, S.: Navždy odešel hodný a veselý člověk. Domažlický deník, roč. 18, 2009, 12. 09., č. 214, s. 3.

Anotace: Narodil se v Domažlicích, kde chodil do školy. Poté žil v Plzni. Po odchodu do důchodu trávil vždy část roku v Domažlicích. Fotografiemi přispíval do Domažlického deníku. V mladších letech se věnoval atletice v TJ Jiskra Domažlice. - 15. výr. úmrtí

Kohout, Václav - stavitel

* 03. 09. 1904 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 31. 01. 1980 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Domažlice, Chodsko

Literatura: Nová Pravda, 1, 1990, 21. 2., č. 44, s. 5., Vařeka, J.: Za V. Kohoutem. Nové Domažlicko, 12, 1981, 19. 2., č. 7, s. 3., Vařeka, J.: Za V. Kohoutem. In: Minulostí západočeského kraje. 16, s. 283. Plzeň, Západočeské nakladatelství 1980., Vorlíček, J.: Vzpomínka na Václava Kohouta. Dom. deník, 8, 1999, 14. 10., č. 240, s. 17., Holý, J. P.: Vzpomínka na významného národopisce a malíře. Domažlický deník, 13, 2004, 21. 10., č. 246, s. 10., Babor, J.: Stavitel - malíř zachytil lidové domy. Dom. deník, 20, 2011, 17. 09., č. 219, s. 3.

Anotace: Vyučil se zedníkem a po absolvování pražské stavební průmyslové školy se vrátil zpět. Pracoval jako stavitel, stavební technik, od roku 1966 vyučoval kreslení, stavitelství a další odborné předměty na Střední průmyslové škole stavební v Domažlicích. Ve volném čase systematicky dokumentoval chodskou lidovou architekturu. Výsledkem je přes 100 akvarelů, desítky kreseb, více než 200 plánů obydlí a přes 50 plánů vesnic zhotovených podle starých katastrálních map. Soubor doplňuje bohatá fotodokumentace a popisy chodského lidového stavitelství. Jeho bratr Miroslav pracoval v pivovaru, později byl správcem Muzea Chodska. - 120. výr. narození

Komárek, Julius - lesmistr

* 07. 09. 1844 - Jáchymov (okr. Karlovy Vary)
+ 06. 05. 1919 - Plzeň (okr. Plzeň-město)

Místa působení: Mariabrunn (Německo), Ž. Ruda (okr. Klatovy), Kdyně (okr. Domažlice)

Literatura: Kudrlička, V.: Kalendárium kulturních osobností Šumavy a Chodska, s. 92. P., MMM 1997.

Anotace: Absolvoval lesnický ústav v Marianbrunnu. Jako lesník působil na různých velkostatech, v roce 1876 přišel do Železné Rudy. Podařilo se mu na Železnorudsku a Domažlicku obnovit lesní porosty po dřívějších kalamitách. Roku 1896 se stal lesmistrem v Bystřici nad Úhlavou a byla mu povolena funkce lesníka domažlického okresu. Autor publikace o Šumavě. - 180. výr. narození

Kuba, Karel, genpor., Ing. - generálporučík

* 19. 09. 1939 - Černíkov (okr. Klatovy)
+ 05. 01. 2005 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Domažlicko, Vyškov, Praha

Literatura: Minkewitzová, D. a kol.: Výsadbáři: 60 let v čele armády, s. 63, fot. Ministerstvo obrany České republiky, Praha 2007.

Anotace: Narodil se v obci Černíkov na Klatovsku 19. září 1939, gymnaziální studia však již absolvoval v Bratislavě na vojenském gymnáziu Jana Žižky z Trocnova. Následně navštěvoval vojenské učiliště ve Vyškově, roku 1960 je zařazen k výsadečkému vojsku. V roce 1971 ukončil studium na vojenské akademii, poté velel motostřeleckému pluku. Ve 2. polovině 70. let je povolán na Ministerstvo národní obrany. Na počátku 90. let (1993) je jmenován inspektorem pozemních vojsk AČR a povýšen do hodnosti generálporučíka. Za dlouholetou činnost v ozbrojených složkách obdržel řadu českých i mezinárodních ocenění a medailí. Umírá 5. ledna 2005 v Praze. - 85. výr. narození

Kundrát, Miloslav, MUDr. - lékař

* 22. 09. 1924 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 05. 10. 2013 - Karlovy Vary (okr. Karlovy Vary)

Místa působení: Domažlice, Plzeň, Praha, Karlovy Vary

Literatura: Hochman, P.: Domažlickou stopu ve Spartě zanechal doktor Kundrát. Domažlický deník, 2011, 01. 09., č. 205, s. 19, fot., Internetová encyklopedie Wikipedie, heslo Miloslav Kundrát.

Anotace: Domažlický fotbalový odchovanec, krátce hrál za plzeňskou Viktorii a pražskou Spartu. Po absolvování Lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Plzni žil v Karlových Varech (od roku 1951), kde se věnoval odborné praxi. V letech 1955 až 1980 působil jako lékař u fotbalové reprezentace (od roku 1972 u A-mužstva), se kterou se také zúčastnil památného Mistrovství Evropy 1976. Na tomto turnaji národní mužstvo získalo zlaté medaile.

- 100. výr. narození

Longolius, Matouš - děkan

+ 30. 09. 1634 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice, Klenčí pod Čerchovem (okr. Domažlice)

Literatura: Hana, O.: Vikariát Domažlice, s. 1. Strojopis., Internetové stránky farnosti v Klenčí pod Čerchovem, odkaz Historie - faráři.

Anotace: Roku 1622 nastoupil jako první katolický kněz na farnost v Klenčí pod Čerchovem. Zde působil až do roku 1627, kdy se stává děkanem v Domažlicích. Ve funkci děkana činný v Domažlicích od 21. srpna 1627 do 30. září 1634, kdy umírá. - 390. výr. úmrtí

Malec, Miloš - funkcionář Junáka

* 24. 09. 1924 - Netolice (okr. Prachatice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Vorlíček, J.: Miloš Malec oslavil pětasedmdesátiny. Dom. deník, 8, 1999, 5. 10., č. 232, s. 15.

Anotace: Za války prožil totální nasazení. Do Domažlic přišel poprvé jako voják, po několika letech se vrátil. Pracoval v Okresním stavebním podniku, zapojil se do práce v Jiskře, podílel se na výstavbě stadionu Na střelnici. Po 15 letech v OSP přešel do OÚNZ jako vedoucí technického odboru. Byl předsedou komise výstavby OV ČSTV, 30 let pracoval v krajské komisi výstavby, přičinil se o to, že byla postavena sportovní hala. Byl lyžařským rozhodčím 1. třídy, působil i při vrcholových závodech. Po obnovení Junáka v roce 1990 se stal předsedou jeho okresní rady. K 75. narozeninám mu byl krajskou organizací Junáka udělen čestný odznak Bílý orel. - 100. výr. narození

Odhalení pamětní desky Petru Fastrovi (Domažlice, 10. 09. 1899)

- 10. 09. 1899 - Domažlice (okr. Domažlice)

Literatura: Hana, O.: Sto let pamětní desky Petra Fastra. Domažlický deník, 1999, 31. 08., č. 201, s. 15.

Anotace: Pamětní deska byla odhalena na domě čp. 159 ve Spálené ulici v Domažlicích za velké účasti obyvatel i různých korporací. Znázorňuje bustu českého vlastence a místopředsedy Svatováclavského výboru Petra Fastra. Autorem díla je sochař Bohumil Vlček z Prahy a z hořického pískovce byla zhotovena v Klatovech v dílně Vojtěcha Ptáka. Bronzový reliéf věnoval spolek pražských hostinských Hostimil. - 125. výr. události

Offner, Alfréd - akademický malíř

* 22. 09. 1879 - Czernowice (Ukrajina)
+ 20. 03. 1947 - Poběžovice (okr. Domažlice)

Místa působení: Vídeň (Rakousko), Mnichov (Německo), Poběžovice (okr. Domažlice)

Literatura: Holý, J. P.: Znovuobjevený poběžovický malíř. Poběžovicko, 2007, č. 11, s. 3., Významné výročí významného malíře. Poběžovicko, 2017, březen, č. 3, s. 3, fot., Internetová encyklopedie Wikipedie, heslo Alfred Offner.

Anotace: Naroděn v ukrajinských Czernowicích, žil v Mnichově, Vídni a Poběžovicích. Umění studoval na vídeňské a mnichovské univerzitě. Ve Vídni v letech 1907-1923 členem sdružení Vídeňská secese, kolega Gustava Klimta. Během 2. světové války se ukrýval v Poběžovicích na zámku před nacisty. Z této doby také pochází řada portrétů místních šlechticů a obyvatel. Záznam z poběžovické matriky uvádí, že zemřel na plicní TBC na zámku, z dalších záznamů je zřejmé, že byl katolík a že byl 22. března 1947 pohřben na poběžovickém farním hřbitově sv. Josefa. Dne 8. srpna 2015 se v Poběžovicích uskutečnila vernisáž výstavy jeho obrazů. - 145. výr. narození

Orna, Jiří, Mgr. - ředitel Západočeského muzea v Plzni

* 01. 09. 1974 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Plzeň

Literatura: (bh): Muzeum má nového ředitele. Plzeňský deník, roč. 29, 2020, 22. 09., č. 222, s. 2., Internetová databáze regionálních osobností SVK Plzeňského kraje, heslo Jiří Orna.

Anotace: Archeolog se zaměřením na vrcholný a pozdní středověk, dlouholetý pracovník Západočeského muzea v Plzni. Od ledna roku 2021 ředitelem této muzejní instituce. Autor monografií Gotické a renesanční kachle ve sbírkách Západočeského muzea v Plzni (2005) a Keramická produkce města Plzně v období 14. a 15. století (2011). Také znám jako autor básní. - 50. výr. narození

Pachl, Václav - sklenář

* 09. 09. 1919 - Domažlice (okr. Domažlice)

+ 09. 04. 2006 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Vorlíček, J.: Osmdesátiletý sklenář, včelař a zahrádkář. Domažlický deník, 1999, 08. 09., č. 209, s. 15., Holý, J. P.: Za zasloužilým domažlickým občanem Václavem Pachlem. Domažlický zpravodaj, roč. 28, 2006, červenec-srpen, č. 7-8, s. 14, fot.

Anotace: Jeho otec byl sklenář, sám se sklenářem vyučil v Lounech. Celý život jako sklenář pracoval, nejprve soukromě, později v komunálu. Prováděl sklenářské práce, prodával reprodukce obrazů. Ty dovážel ze speciálních prodejen v Praze a doprovázel medailony o světových malířích. Působil jako pokladník u OV Českého svazu zahrádkářů, byl 35 let pokladníkem místní organizace včelařů. - 105. výr. narození

Pavlišta, Josef - dozorce finanční stráže

* 29. 09. 1904 - Merklovice (okr. Rychnov nad Kněžnou)

+ 25. 09. 1938 - Čerchov (okr. Domažlice)

Místa působení: Čerchov (okr. Domažlice)

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949., Památníky na počest vlastenců. Domažlický deník, 1997, 08. 04., s. 14., Foistová, J.: Deska J. Pavlišťovi se vrátila na Čerchov. Domažlický deník, roč. 7, 1998, 29. 09., s. 1, 12., Hrubý, J.: Odhalena deska na Čerchově. Domažlicko, roč. 8, 1998, 30. 09., č. 39, s. 2., Hrubý, J.: Pietní slavnost na Čerchově. Domažlicko, roč. 8, 1998, 07. 10., č. 31, s. 1, příloha., Internetové stránky nakladatelství Codyprint - heslo Josef Pavlišta.

Anotace: Dozorce finanční stráže a příslušník Stráže obrany státu, zařazen na oddělení Fuchsova Huť. Smrtelně zraněn 25. září 1938 při přepadu stanoviště hlídky SOS na Čerchově henleinovskými ordnery, pohřben v Praze. Dne 5. září 1947 mu byl udělen Ministerstvem národní obrany Čs. válečný kříž 1939 in memoriam. Další pocty se Josefu Pavlišťovi dostalo roku 1998, kdy mu byla na čerchovské rozhledně Kurzova věž znovu odhalena pamětní deska. - 120. výr. narození

Pek, František - stavitel

* 18. 02. 1844 - Domažlice (okr. Domažlice)

+ 05. 09. 1914 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice, Česká Kubice (okr. Domažlice)

Literatura: Kaucká, J.: Jeden z domažlických stavitelů. Domažlický zpravodaj, roč. 22, 2000, č. 5, s. 5.

Anotace: Stavební inženýr František Pek přišel do Domažlic až v roce 1881. Patřil mu dům č. 115 v ulici Boženy Němcové, kde byla krátce umístěna pošta. Na počátku 90. let 19. století se jako stavbyvedoucí podílel na výstavbě radnice, zahájil práce na regulaci Domažlic, Hořejšího Předměstí. V roce 1895 provedl stavbu domažlických jatek, postavil penzion Wuršrových na České Kubici a rozšířil českokubické nádraží. O rok později postavil kapličku v Chrastavicích. Provedl stavbu předního domu spis. Jana Vrby, postavil penzion Na Kovárně v České Kubici, zavedl letní žebřinový provoz pro letní hosty mezi Č. Kubicí a Domažlicemi, podílel se na stavbě dívčí školy. Působil v zastupitelstvu i jako starosta hasičů. - 110. výr. úmrtí

Pöhl, Karlmann - historik

* 29. 10. 1878 - Bělá nad Radbuzou (okr. Domažlice)

+ 29. 09. 1959 - Urach (Německo)

Místa působení: Horšovský Týn (okr. Domažlice), Praha, Německo

Literatura: Holý, J. P.: Karlmann Pöhl. Zpravodaj města Horšovský Týn, 1991, leden., Kalendárium osobností západních Čech na rok 1999, s. 85. Plzeň: SVK, 1998., Gryc, S., Kuneš, V., Thomayer, L.: Žili v Horšovském Týně, s. 57. Město Horšovský Týn, 2002., Holý, J. P.: Bělá pohledem historika 5. Bělští radní informují, 2008, červen, č. 52, s. 6.

Anotace: Pocházel ze staré a významné rodiny v Bělé nad Radbuzou, syn tamního purkmistra. Od roku 1890 navštěvoval horšovskotýnskou německou školu, v té době se již zajímal o městský a farní archiv. Učitelská studia absolvoval v Praze na německém učitelském ústavu (mat. 1900), kde se zdokonalil v defektologii a dalších vychovatelských oborech. Práce věnované dějinám města H. Týn byly publikovány většinou časopisecky. Byl spolupracovníkem historika Josefa Blaua, navázal rovněž spolupráci s F. Roubíkem. Autor díla *Abhandlung zur Geschichte der Kreisstadt Bischofteinitz* (Pojednání o dějinách okresního města Horšovský Týn, 1930). Po roce 1945 šel do odsunu. Většina jeho prací po r. 1945, týkajících se např. dějin arcidiakonátu u sv. Apolináře, zůstala bohužel pouze v rukopisech. I ty jsou však cenným zdrojem pro poznání nejstarších dějin města. - 65. výr. úmrtí

Poláková, Anna - učitelka

* 14. 07. 1910 - Domažlice (okr. Domažlice)

+ 29. 09. 1999 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Horšovský Týn (okr. Domažlice)

Literatura: Kohout, J.: Výročí oslavily s písničkou na rtech. Domažlický deník, roč. 3, 1996, 01. 04., s. 10., Kondrys, A.: Dvacet let sboru. Domažlicko, roč. 6, 1996, 17. 04., s. 4., Holý, J. P.: Za pilnou a pečlivou kronikářkou. Domažlický deník, roč. 8, 1999, 07. 10., č. 234, s. 17., Holý, J. P.: Opustila nás paní učitelka Anna Poláková. Zpravodaj města Horšovský Týn, 1999, č. 11, s. 5., Gryc, S., Kuneš, V., Thomayer, L.: Žili v Horšovském Týně, s. 74. Město Horšovský Týn, 2002.

Anotace: Narodila se v Domažlicích na Bezděkovském Předměstí v domku čp. 7. Otec byl odborným technikem v domažlickém cukrovaru. Vystudovala učitelský ústav v Plzni a poté učila několik let na Chodsku, ve Stráži a na Pasečnici. Od roku 1945 žila s manželem v Horšovském Týně. Působila zde jako učitelka, kronikářka a dlouholetá sbormistryně ženského pěveckého sboru Českého svazu žen. Autorka průvodce "Horšovský Týn, perla Českého lesa" (1947). Manželka Karla Poláka, švagrová Františka Poláka. - 25. výr. úmrtí

Prach, Karel - redaktor

* 03. 09. 1899 - Únějovice (okr. Domažlice)

+ 20. 03. 1979 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Kubásková, E.: Kdy zemřeli...? 1980-1985, s. 261. P., Národní knihovna 1992., Holý, J. P.: Básník a prozaik. Pravda, roč. 70, 1989, 15. 09., č. 218, s. 5., Nové Domažlicko, roč. 10, 1978, č. 24, s. 3.

Anotace: Rodiče se přestěhovali do Domažlic, kde K. Prach absolvoval gymnázium. Maturoval roku 1919. Již tehdy se podílel na kulturním a společenském dění. Přátelil se s L. Klímou i J. Vrbou. Pět let byl soukromým úředníkem. Od roku 1925 se věnoval literatuře a novinářství. Od roku 1940 řídil týdeník Posel od Čerchova až do zastavení listu. Od téhož roku byl spoluredaktorem časopisu Chodsko. Byl iniciátorem postavení Baarova pomníku na Výhledech a 10 let předsedou Baarovy společnosti. Roku 1937 dostal cenu Svatoboru. Básník, knižně vydal: Země a člověk (básně 1928), Vření země (básně 1930), Tvář v zrcadle (epigramy 1932), Má země (báseň 1937), Masaryk a Domažlice (studie z let devadesátých, 1938). - 125. výr. narození

Prunar, Karel František - knihař

* 05. 09. 1804 - České Budějovice (okr. České Budějovice)
+ 11. 01. 1877 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Holý, J. P.: Pomáhal Tylovi a Němcové. Zpravodaj AS Domažlice, roč. 14, 1987, č. 1, s. 3., Kalendárium osobností západních Čech na rok 1999, s. 78. Plzeň: SVK, 1998., Hana, O.: Životní výročí L. Karlíkové. Domažlický deník, roč. 9, 2000, 15. 12., č. 291, s. 18., Holý, J. P.: U kolébky zdejší polygrafie. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 03. 09., č. 205, s. 26.

Anotace: Český vlastenec, knihař a knihkupec. Otec zakladatele týdeníku Posel od Čerchova, Jiřího Prunara. Do Domažlic se přistěhoval v létě roku 1832 ze sousedních Klatov. Zřídil na svou dobu moderní knihařství a knihkupectví. Stal se prvním domažlickým knihkupcem.
- 220. výr. narození

Příhoda, Antonín P. - děkan

* 01. 05. 1668 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 28. 09. 1749 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice, Švihov (okr. Klatovy), Dolany (okr. Klatovy)

Literatura: Nové Domažlicko, roč. 9, 1978, č. 39, s. 3., Nadace domažlického děkana, otce A. Příhody. Domažlický deník, roč. 1, 1994, 15. 10., č. 131, s. 8., a 22. 10., č. 137, s. 8., Hana, O.: Sto dvacet let Příhodova pomníku. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 29. 10., č. 252, s. 20., Holý, J. P.: Páter Antonín Příhoda a jeho vzácná knihovna. Domažlický deník, roč. 12, 2003, 19. 11., č. 270, s. 12., Petrašovský, A.: Kostelní zdi vyprávějí, s. 28-31. Radonice: Domažlický dějepis, z.s., 2019.

Anotace: Prarodiče se do Domažlic přistěhovali v polovině 17. století, jeho otec Pavel Příhoda byl obuvnickým mistrem. Antonín absolvoval bohoslovecká studia v Praze. Vysvěcen roku 1691, dne 5. července 1694 ordinován v Praze. Roku 1695 kaplanem ve Švihově, o rok později nastoupil na místo faráře v Dolanech u Klatov. Zde setrval následujících 14 let. Od února 1710 do září 1749 děkanem v Domažlicích. Za svého působení se mj. podílel na dovybavení děkanského kostela. Největší hodnotu má oltář sv. Barbory z měděného plechu zlaceného v ohni, který je dnes hlavním oltářem tohoto kostela. V roce 1746 nechal zříditi předsíň před vchodem do kostela z jižní strany, na níž jsou umístěny sochy sv. Michaela a apoštolů Petra a Pavla. Autorem byl domažlický sochař František Ringelhahn. Také podporoval chudé domažlické studenty (založil pro ně nadaci) a podílel se na kulturním životě ve městě. Jeden z nejvýznamnějších domažlických děkanů zemřel 28. září roku 1749, když ho ve spánku postihla mrtvice. Z podnětu děkana K. Hájka a za podpory poslance MUDr. A. Steidla byla o mnoho let později uspořádána sbírka na postavení jeho pomníku. Ten byl odhalen 28. září 1881 při slavnosti, které se zúčastnilo celé město i široké okolí. Autorem díla byl slavný sochař Josef Václav Myslbek a pomník dodnes stojí v Příhodově parku vedle hlavní domažlické pošty. - 275. výr. úmrtí

Reček, Karel - ředitel gymnázia

* 26. 08. 1891 - Mlečice (okr. Rokycany)
+ 02. 09. 1969 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Holý, J. P.: Jeden z trojice. Deník Nová Pravda, roč. 1, 1991, 29. 08., č. 75, s. 5., Hana, O.: Doplnky Kalendária 2001. Strojopis., Kronika města Domažlice 1966-1969 na internetových stránkách projektu Porta fontium, s. 111., Almanach 1871-2001. Domažlice: Gymnázium J. Š. Baara, 2001, s. 81.

Anotace: Středoškolský učitel historie, vyučoval na domažlickém gymnáziu. Zde byl v letech 1940-1942 a 1945-1946 zatímním správcem, mezi roky 1946-1951 působil ve funkci ředitele školy. Pro cestovní kancelář Čedok také prováděl turistické zájezdy a zájemce seznamoval s regionální historií. - 55. výr. úmrtí

Ringelhahn, František st. - sochař

* 1705
+ 08. 09. 1789 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Horšovský Týn, Milavče, Třebnice (vše okr. Domažlice), Domažlice

Literatura: Haubert, J.: Výtvarní umělci Domažlicka v období baroka, s. 118. In: Výroční zpráva Okresního archivu Domažlice za rok 1980. H. Týn, Okresní archiv 1981., Toman, P.: Nový slovník čsl. výtvarných umělců. 2, s. 363. P., R. Ryšavý 1950.

Anotace: Naroděn pravděpodobně v Praze (možná v Domažlicích). Do Domažlic přišel asi v roce 1740. Oženil se roku 1744 s vdovou Marií Plimlovou. Pracoval v kameni i ve dřevě. Podílel se na výzdobě kostela sv. Petra a Pavla v H. Týně (soška Davida na zpodělnici - rok 1744), v roce 1746 tvoří pro kostel v Třebnici (soška na hlavním oltáři). V Domažlicích jsou jeho dílem 3 barokní pískovcové sochy na attice tamějšího arciděkanského kláštera (rok 1746), dřevěné sošky sv. Norberta a Vojtěcha na hlavním oltáři a řezané sousoší sv. Anny s Pannou Marií na bočním oltáři sv. Anny tamtéž. Nad štítem portálu klášterního kostela Augustiniánů nalezneme jeho sochy Bolestné Panny Marie a dvou světců. Pět soch světců je umístěno na zdi kláštera. Dále je autorem plastické výzdoby a sochy sv. Jana Nepomuckého z roku 1773 ve hřbitovní kapli v Domažlicích. V Milavči zanechal stopu v podobě sochy světců na hlavním oltáři (1755) a anděla s desaterem na stříšce kazatelny. Otec Františka Ringelhahna mladšího. - 235. výr. úmrtí

Rittstein, Michael, doc. - malíř

* 17. 09. 1949 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha, Brnířov (okr. Domažlice)

Literatura: Haas, J.: Obrazy a grafika v Růžku. Domažlický deník, roč. 2, 1995, 03. 11., č. 257, s. 12., Kohout, J.: K domku v Brnířově jej poutá především paměť. Domažlický deník, roč. 8, 1999, 11. 08., č. 185, s. 18., Holý, J. P.: K narozeninám proslaveného malíře z Brnířova. Domažlický deník, roč. 13, 2004, 30. 09., č. 228, s. 10., Fryšarová, R.: Jsem normální malíř. Domažlický deník, roč. 17, 2008, 07. 04., č. 82, s. 23, fot., Bauerová, H.: Český olympijský dům v Londýně vyzdobil brnířovský malíř. Domažlický deník, roč. 21., 2012, 11. 08., č. 187, s. 3., Cibulková, M.: Docent z akademie tvoří v Brnířově. Domažlický deník, roč. 16, 2007, 18. 05., č. 115, s. 9.

Anotace: Absolvent Akademie výtvarných umění, jeden z vedoucích představitelů výtvarného seskupení 12/15. Přes léto se zdržuje a tvoří v Brnířově u Kdyně. Je malířem, věnuje se však i dalším výtvarným oborům. Jeho obrazy lze najít v řadě galerií, ilustruje knihy, spolupracuje s architekty, divadlem a filmem. Vytvořil např. scénu k filmu podle L. Klímy - V žáru královské lásky. V současnosti se věnuje především vlastnímu pojetí krajinářské tvorby, ve kterém jsou hlavním motivem pocity, které získává ze vzpomínek a pobytu v Brnířově. Vybírá si tragikomické náměty, pracuje s nadsázkou. Autor obrazů Zhurta, Nosič chleba, litografie Trio, Zdárné těsto. Vytvořil obraz se sportovní tematikou pro olympijské hry v Pekingu a sportovní epopej o několika obrazech pro Český olympijský dům v Londýně 2012. - 75. výr. narození

Rybička, Josef P. - konzistorní rada

* 29. 09. 1864 - Slavíkovice (okr. Klatovy)

+ 01. 08. 1948 - Písek (okr. Písek)

Místa působení: Písek, Domažlicko

Literatura: Kunc, K.: Kdy zemřeli? 1975-1979, s. 134. P., SK ČSR 1979., Hana, O.: Kalendárium 2004 - doplnění. Strojopis.

Anotace: Kněz, konzistorní rada, propagátor turistiky a autor odborných publikací. V letech 1902-1929 působil jako profesor náboženství na gymnáziu v Písku. Autor děl Město v lesích - Písek, Vycházky v okolí píseckém. - 160. výr. narození

Schnabl, Alfréd st. - operní pěvec

* 17. 09. 1864 - Domažlice (okr. Domažlice)

+ 17. 08. 1903 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Plzeň, Domažlice, Curych (Švýcarsko), Innsbruck (Rakousko), Kolín nad Rýnem (Německo), Opava

Literatura: Špelda, A.: Hudební místopis Domažlicka, s. 14. Plzeň: KKS, 1977., Holý, J. P.: Utajený domažlický malíř. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 21. 02., č. 44, s. 16., Holý, J. P.: Právník, který se proslavil zpěvem. Domažlický deník, roč. 12, 2003, 11. 08., č. 186, s. 12., Holý, J. P.: Domažlický Slavín. Rukopis.

Anotace: Nejmladší z dětí Jakuba Schnabla (zemřel 15. července 1903), majitele lahůdkářství, vinárny a pivnice. Otec chtěl z nejmladšího syna mít právníka, a proto jej přiměl, aby po maturitě (1883) odešel studovat na pražskou Karlovu univerzitu. Studia nedokončil a rozhodl se věnovat zpěvu. Stal se tedy operním pěvcem. Působil v divadlech v Curychu, Innsbrucku, Kolíně nad Rýnem a Opavě. Člen Plzeňské zpěvohry, basista. Zpíval v Plzni za éry Švandy mladšího v sezóně 1894-1895 a pak u Vendelína Budila v sezóně 1896-1897. Dne 10. června 1896 se oženil s operní pěvkyní Marií Kaiglovou. Od roku 1897 žil se ženou v Domažlicích, byl jedním ze zakladatelů pěveckého sboru Čerchovan (1901). Po předčasně zemřelém bratrově Alfrédovi (zemřel 12. července 1897) zde převzal řízení velkoobchodu a vinárnu. V podnikání se mu nedařilo. Na Jezeře spáchal sebevraždu. Otec malíře Alfréda Schnabla ml. a Josefa Schnabla. - 160. výr. narození

Schnobrich, Jan - malíř

* 28. 12. 1656 - Horšovský Týn (okr. Domažlice)

+ 27. 09. 1699 - Horšovský Týn (okr. Domažlice)

Místa působení: Horšovský Týn, Horšov (vše okr. Domažlice)

Literatura: Haubert, J.: Výtvarní umělci Domažlicka v období baroka. In: Výroční zpráva Okresního archivu Domažlice za rok 1980, s. 122. Horšovský Týn: Okresní archiv, 1981.

Anotace: Syn Matyáše Schnobricha. Oženil se roku 1684 v Horšovském Týně s Annou Tichou. Byl činný v letech 1680-1699. Mezi roky 1688-1690 namaloval pro kostel v Horšově vnitřní i vnější obrazy, velké Zmrtvýchvstání. - 325. výr. úmrtí

Skalová, Jiřina - zpěvačka

* 19. 04. 1921 - Domažlice (okr. Domažlice)

+ 06. 09. 2009 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Svačina, R.: Významné jubileum sólistky J. Skalové. Domažlický deník, roč. 3, 1996, 19. 04., s. 14., Kondrys, A.: Tři čtvrtě století uprostřed písní. Domažlicko, roč. 6, 1996, 17. 04., s. 4., Vorlíček, J.: Život naplněný zpěvem. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 19. 04., č. 92, s. 16., Vilímec, V.: Poslední loučení s Jiřinou Skalovou. Domažlický deník, roč. 18, 2009, 16. 09., č. 217, s. 2., Fotografický archiv Lukáše Vorlíčka.

Anotace: Narodila se v rodině muzikanta, učitele hudby a varhaníka Jiřího Ereta. U svého otce získala vztah k hudbě, základy zpěvu i základy znalosti hry na klavír a housle. Jako školačka navštěvovala Městskou školu sborového zpěvu vedenou V. Fléglem. Zpěv studovala u Boženy Hezké a prof. Vladimíra Vuršera. Do pěveckého sboru Čerchovan přišla v roce 1937, působila zde jako sólistka. Spolu s M. Kunešovou a E. Hesovou se stala roku 1955 členkou Chodského tria, se kterým absolvovala přes 2 000 koncertů v řadě evropských států. Vystupovala jako pěvecká partnerka Jaromíra Horáka, ale i sólově jako propagátorka písní Jindřicha Jindřicha. V roce 1957 získala nejvyšší ocenění v rozhlasové soutěži zpěváků lidových písní. Nezanedbatelné je její vystoupení v řadě operet, které zejména za války uváděl divadelní soubor Havlíček. V letech 1961-1976 pracovala v domažlické knihovně jako pracovnice provozu a posléze jako metodička. Aktivně se účastnila práce v Divadle hudby a poezie, které při knihovně na počátku sedmdesátých let pracovalo. Za svého působení v Čerchovanu (do roku 1996) a v Chodském triu nazpívala mnoho chodských písní pro rozhlas i gramofonové desky. Po ukončení činnosti Chodského tria vystupovala příležitostně s A. Konrádym. Byla manželkou Jana Skaly. Dne 4. října 2008 jí byla udělena pamětní medaile města Domažlice. - 15. výr. úmrtí

Sladký, Václav - učitel

* 19. 09. 1914 - Blatná (okr. Strakonice)

+ 10. 03. 2006 - Milavče (okr. Domažlice)

Místa působení: Prachatice, Č. Žleby (okr. Prachatice), Domažlice, Milavče (okr. Domažlice)

Literatura: (vor): Učitel tělem i duší. Domažlicko, roč. 4, 1994, 23. 06., č. 25, s. 3., Holý, J. P.: Vzpomínka na pana učitele Sladkého. Domažlický zpravodaj, roč. 28, 2006, č. 6, s. 14., Šebesta, K., Šebestová, J.: Vzpomínka na domažlického učitele Václava Sladkého. Domažlický deník, 2014, 19. 09., č. 220, s. 10, fot.

Anotace: Po odborných studiích ve Svatém Janu pod Skalou a v Plzni nastoupil na obecnou školu v Prachaticích, později v Českých Žlebech. Na domažlických školách působil od léta 1945 až do roku 1979. Hned na počátku svého působení zde založil pěvecký národopisný kroužek, který také vedl. Soubor vystupoval například v rozhlase či při Chodských slavnostech, úspěchů dosáhl i na celostátní soutěžní úrovni. - 110. výr. narození

Smolík, Jakub - zpěvák

* 18. 09. 1959 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice, Tlumačov (okr. Domažlice), Chodsko

Literatura: Babor, J.: V Domažlicích jsem prožil kousek dětství i první lásky. Domažlický deník, roč. 22, 2013, 19. 10., č. 244, s. 2, fot., Internetová encyklopedie Wikipedia, heslo Jakub Smolík., Vyležal, M.: Jakub Smolík: Nemám se komu klanět. Interview, 2021, 09. 06., č. 6, s. 88, fot.

Anotace: Narozen v Domažlicích, prázdniny trávil v Tlumačově. Již roku 1975 si založil vlastní kapelu. Po vojenské službě absolvoval v letech 1982–1985 studium na pražské konzervatoři Jaroslava Ježka. V následujících letech až do současnosti spolupracoval například s Lucií Bílou, Petrem Hannigem, Petrem Jandou nebo Alešem Brichtou. Roku 2003 získal ocenění "Skokan roku" v hudební anketě Český slavík. Stylově se zaměřuje na populární hudbu a country. Na Chodsko se často vrací, jednak kvůli návštěvám příbuzných, jednak kvůli hudebním vystoupením. - 65. výr. narození

Svoboda, Ludvík, arm. gen. - prezident ČSSR

* 25. 11. 1895 - Hrozatín (okr. Třebíč)

+ 20. 09. 1979 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha, SSSR, Horšovský Týn (okr. Domažlice)

Literatura: Polák, F.: Zemřel náš velitel. Nové Domažlicko, roč. 10, 1979, 27. 09., č. 39, s. 1., Internetová encyklopedie Wikipedia, heslo Ludvík Svoboda.

Anotace: Československý voják a politik, během 2. světové války vedl 1. československý armádní sbor na východní frontě. V letech 1945 až 1950 poválečným ministrem národní obrany, mezi roky 1968 až 1975 byl prezidentem Československé socialistické republiky. Třikrát navštívil Horšovský Týn, kde besedoval s Čechy z Volyně, kteří osídlili Mezholezy, Otov, Srby a další vesnice v domažlickém pohraničí. - 45. výr. úmrtí

Šlegl, František - malíř

* 18. 05. 1921 - Koloveč (okr. Domažlice)
+ 16. 09. 1979 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Kdyně (okr. Domažlice)

Literatura: (jph): Tvůrce aradekoru. Pravda, roč. 70, 1989, 17. 09., č. 218, s. 5., Antoš, S.: Život a dílo F. Šlegla. Domažlické noviny, roč. 1, 1992, č. 1, s. 8., (vor): Malíř F. Šlegl. Domažlicko, roč. 2, 1992, č. 28, s. 4., (vor): Malíř F. Šlegl. Domažlicko, roč. 4, 1994, 06. 10., č. 40, s. 3., Haas, J.: Vzpomínka na výtvarníka Fr. Šlegla. Domažlický deník, roč. 3, 1996, 18. 05., č. 116, s. 12., Vorlíček, J.: Nedožitě osmdesátiny F. Šlegla. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 21. 05., č. 117, s. 22.

Anotace: U svého strýce v Praze se vyučil truhlářem, po vyučení však musel jako ročník 21 nastoupit na nucené práce do Německa. Po 2. světové válce absolvoval krajinářskou školu prof. O. Nejedlého na Akademii výtvarných umění v Praze. V roce 1954 byl komunisty odsouzen na dva roky vězení za údajné "sdružování proti republice". Po propuštění pracoval jako aranžér v Propagačním podniku v Plzni. Roku 1957 se oženil. V roce 1960 nastoupil do propagačního oddělení Kdyněských strojíren. V tomto období vystavoval se Skupinou moderního realismu. Když byl v té době ve Kdyni vyvíjen textilní stroj Arachne, F. Šlegl přemýšlel o jeho využití i po výtvarné stránce. V roce 1965 si podal žádost na patent vynálezu výroby goblénů na tomto stroji, tapisérii známých později pod názvem Aradekor. Patent mu byl uznán v roce 1967. Později pracoval v ateliéru se svou žačkou Miladou Hynkovou. K jeho nejslavnějším aradekorům patří Strom, Zima, Poezie květů, Bujení. Otec výtvarníka Pavla Šlegla. - 45. výr. úmrtí

Šmíd, Josef - předseda Čerchovanu

* 02. 09. 1919 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 22. 11. 2010

Místa působení: Domažlice

Literatura: Vorlíček, J.: Josef Šmíd oslaví osmdesáté narozeniny. Domažlický deník, 1999, 28. 08., č. 200, s. 9., Vlčková, D.: Navždy odešel dlouholetý předseda pěveckého sboru Čerchovan Josef Šmíd. Týdeník Domažlicko, roč. 20, 2010, 15. 12., č. 50, s. 2, fot.

Anotace: Vyučil se obchodním příručím, prodával u Filipů. Později zaměstnán jako účetní v Chodovii, po deseti letech přešel do Nábytkáře jako plánovač, později jako ekonom. Padesát let zpíval v pěveckém sboru Čerchovan, z toho 30 let tomuto tělesu předsedal. V symfonickém orchestru Čerchovanu hrál na housle, v kvartetu A. Jirouš, J. Skala, J. Šmíd a E. Sládek na violu. - 105. výr. narození

Topinka, Antonín - ředitel hudební školy

* 10. 06. 1852 - Skryje (okr. Rakovník)
+ 26. 09. 1899 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Špelda, A.: Hudební místopis Domažlicka, s. 13. Plzeň: KKS, 1977., Kalendárium osobností západních Čech na rok 1999, s. 84. Plzeň: SVK, 1998.

Anotace: Oblíbený ředitel kůru a hudební školy, učitel hry na různé hudební nástroje. Pocházel ze staré selské rodiny ve Skryjích, okres Rakovník. Otec hudebního skladatele a kapelníka Karla Topinky. - 125. výr. *úmrť*

Urbanová, Ludmila - učitelka

* 14. 09. 1914 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 13. 11. 2001 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Holý, J. P.: Odešla Ludmila Urbanová-Solfronková. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 22. 11., č. 272, s. 17.

Anotace: Vnučka starosty Jana Solfronka a sestra matrikářky a vedoucí odboru vnitřních věcí na Městském národním výboru v Domažlicích. Otec, městský úředník, padl v 1. světové válce. Učila dějepis, český jazyk a literaturu. - 110. výr. *narození*

Váchal, Josef - grafik

* 23. 09. 1884 - Milavče (okr. Domažlice)

+ 10. 05. 1969 - Studeňany (okr. Jičín)

Místa působení: Praha-Vršovice, Studeňany (okr. Jičín)

Literatura: Svobodné slovo, 15. 5. 1969, s. 4., Viktora, V.: Portrét v dopise. In: Z Chodského hradu. 1984, s. 20-30., Domažlice: MCH, 1984., (vis): Kniha milavečského rodáka. Domažlicko, roč. 3, 1993, 14. 01., č. 2, s. 2., Karlíková, L.: J. Váchal. Domažlický deník, roč. 2, 1995, 27. 01., č. 22, s. 11., Horpeniak, V.: Umělec Josef Váchal a Šumava. MF Dnes, roč. 9, 1998, 05. 05., č. 104, s. 6 přílohy., Babor, J.: Váchal byl umělcem evropského formátu. Domažlický deník, roč. 13, 2004, 03. 04., č. 80, s. 11., Sika, V.: Josef Váchal. Domažlický zpravodaj, roč. 26, 2004, č. 6, s. 17., Paroubková, J.: Tvůrci a sběratelé exlibris na Domažlicku. Domažlický zpravodaj, roč. 28, 2006, č. 5, s. 14., Nikl, I.: Josef Váchal. Domažlický deník, roč. 18, 2009, 05. 09., č. 208, s. 18., Nikl, I.: Krvavý román Josefa Váchala. Domažlický deník, roč. 21, 2013, 11. 02., č. 35, s. 10., Matriční záznam o narození na internetových stránkách projektu Porta fontium., Nikl, I.: K výročí narození Josefa Váchala. Týdeník Domažlicko, roč. 29, 2019, 18. 09., č. 38, s. 8, fot.

Anotace: Narodil se jako nemanželský syn Anně Váchalové. Otcem byl Josef Šimon Aleš, podučitel v Milavčích, který pocházel z mírotického rodu Alšů, stejně tak jako jeho bratranec Mikoláš Aleš (Josef Aleš si nikdy Annu nevzal). Josefa Váchala křtil P. František Lang. Anna odjela do Prahy do služby a nemluvně dala do opatrování bratrovi do Velvar. Po dvou letech si dítě vzala na vychování Alšova rodina, děd a babička žijící v Písku. Po ukončení obecné školy navštěvoval písecké gymnázium, které nedokončil a začal se učit knihařem. Po vyučení roku 1902 pracoval u svého mistra dál jako knihařský dělník. O rok později se rozhodl stát umělcem. Odešel ze zaměstnání a pilně doma kreslil, maloval a psal verše. Od 1. října 1904 navštěvoval školu Al. Kalvody a o rok později i soukromou školu Rudolfa Béma. V roce 1907 absolvoval poslední odborné školení - grafickou školu A. Herverta. V roce 1916 narukoval. Tvorba vzniklá do této doby je považována znalci i milovníky umění za nejoriginálnější a nejkvalitnější (zmiňme akvarelový cyklus Peklo, země, ráj, vytvořený v Bezděkově, výtvarná díla Břízy, Hrady korzárů, olej Sen o mém snu, cykly dřevorytů Bellum, Mystikové a vizionáři, Grotesky, Odchod člověka). V říjnu roku 1918 se vrátil z bojišť 1. světové války. Bylo mu třicet čtyři, s bílými vlasy však připomínal sedmdesátiletého starce. Údajně zešedivěl jedné noci při nepřátelském útoku. Z války se vrátil bez iluzí o lidství a češtví a vážnými pochybami náboženskými. Roku 1920 se seznámil s Annou Mackovou, se kterou navázal blízký vztah. Byl současně malířem, grafikem i bibliofilem. Vydával knihy o málo výtiscích, které zdobil dřevoryty a sám vázal. V letech 1921-1926 vydal 4 soubory ex libris. Celoživotní grafické dílo představuje přes 2000 černých a barevných dřevorytů, 17 grafických listů, přes 100 knih autorem vlastnoručně vázaných, tištěných a opatřených původními dřevoryty. Roku 1924 vydal Přírodopis strašidel a krátce nato Krvavý román. Tato dvě díla zahrnují ve své rozsáhlosti prakticky všechny druhy autorova nadání. K vrcholům tvorby 30. let patří knižní monument - Šumava literární a romantická, na které začal pracovat v červenci 1928. V roce 1940 se Váchal s A. Mackovou přestěhovali do Studeňan u Jičina, které poznal a navštěvoval již od počátku let třicátých a odkud A. Macková pocházela. Období od roku 1940 do r. 1963 bylo vyplněno převážně literární tvorbou, po roce 1963 psal již jen příležitostně. Dne 4. května 1969 zemřela Anna Macková v novopacké nemocnici. Třetí den po jejím pohřbu zemřel i Josef Váchal. Jeho dílo je spjato s expresionismem, symbolismem a secesí počátku 20. století. - 140. výr. narození

Veber, Jan - kronikář

- * 20. 09. 1914 - Újezd (okr. Domažlice)
- + 13. 12. 1989 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Újezd (okr. Domažlice)

Literatura: Kalendárium osobností západních Čech na rok 1999, s. 82. Plzeň: SVK, 1998., Holý, J. P.: O čtyřech pilných kronikářích z Chodska. Domažlický deník, roč. 2, 1995, 19. 09., č. 219, s. 11.

Anotace: Újezdský zemědělec, ve volném čase se zabýval regionální historií a místopisem. Autor hasičské kroniky, místopisu obce a dalších cenných záznamů. Bádal například i v domažlickém muzejním archivu. - 110. výr. narození

Vecka, Vladimír, RNDr. - biochemik

- * 14. 10. 1940 - Kostelec nad Černými lesy (okr. Praha-východ)
- + 15. 09. 2019 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: (red): O fakultě rozhodovala mince. Domažlický deník, roč. 15, 2006, 29. 09., s. 9, fot., Frait, K.: O budoucnost nemocnice se nemusíme bát. Domažlický deník, roč. 21, 2012, 03. 10., č. 231, s. 5., Úmrtí oznámení.

Anotace: Absolvent rakovnického gymnázia a Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy v Praze (1962). Dva roky po promoci nastoupil jako biochemik do laboratoře domažlické nemocnice, oddělení klinické biochemie posléze vedl na pozici primáře až do roku 2012. Své poznatky z praxe přednášel jako externí pedagog na Střední zdravotnické škole, mezinárodních kongresech klinické biochemie, později i na Univerzitě třetího věku v Domažlicích. Aktivní byl i na poli komunální politiky a sportu - 8 let působil jako zastupitel města Domažlice, podílel se na zrodu místního volejbalového oddílu. - 5. výr. úmrtí

Wenig, Josef - ilustrátor

* 12. 02. 1885 - Staňkov (okr. Domažlice)
+ 08. 09. 1939 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha

Literatura: Kunc, K.: Kdy zemřeli? 1937-1962, s. 324. P., SK ČSR 1962., Divadlo, 1939/40, s. 10-11, 83-84., Divadlo, 6, 1955, s. 237., Toman, P.: Nový slovník československých výtvarných umělců. 2, s. 695. P., R. Ryšavý 1950., (jb): Staňkovský výtvarník. Domažlicko, roč. 5, 1995, 16. 02., č. 7, s. 8., Žák, J.: Ema Destinová... In: Z Chodského hradu 1981, s. 15. Domažlice: Muzeum Chodska, 1981., Langhammer, J.: Tvůrci exlibris v západočeské oblasti, s. 10. Plzeň: SVK, 1998.

Anotace: Po smrti otce v roce 1888 se přestěhoval s matkou a sourozenci do Prahy ke strýci F. A. Šubertovi, tehdejšímu řediteli Národního divadla. Studoval na reálce (1896-1900) a potom na umělecko-průmyslové škole (1900-1904) u E. K. Lišky a J. Schikanedera. Mladší bratr Adolfa Weniga. Ilustroval téměř všechny jeho knihy, dále Nerudovy Malostranské povídky, Karafiátovy Broučky a další. Působil i jako šéf výpravy Vinohradského divadla (1907-1908, 1913-1915, 1921-1939), pracoval také pro Národní divadlo. V roce 1911 vyzdobil restauraci Obecního domu a roku 1914 divadlo v Náchodě. Autor knih pro děti - Bohoušek, Jesle, Malý Čech, Louskáček. - 85. výr. úmrtí

z Bibrštejna, Anna - šlechtična

+ 16. 09. 1554

Místa působení: Horšovský Týn (okr. Domažlice)

Literatura: Kumpera, J.: Osobnosti a západní Čechy. Plzeň: Ševčík, 2005, s. 138., Internetová encyklopedie Wikipedie, heslo Jan mladší Popel z Lobkovic.

Anotace: Dcera Jáchyma I. z Biberštejna na Frýdlantě a Jitky z Landštejna. První manželka Jana mladšího Popela z Lobkovic, nejvyššího purkrabího Českého království a majitele Horšovského Týna. Jsou společně vyobrazeni na raně renesanční fresce z doby kolem roku 1558, vymalované na stěně horšovskotýnské hradní kaple. Pohřbena v kostele sv. Anny v Horšovském Týně. - 470. výr. úmrtí

Zajíc, Karel - autor novinových článků

* 07. 09. 1934 - Chodská Lhota (okr. Domažlice)

+ 02. 02. 1998 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Chodská Lhota (okr. Domažlice)

Literatura: Antoš, S.: Karel Zajíc odešel na věčnost. Domažlický deník, roč. 7, 1998, 06. 02., č. 31, s. 11., Mráz, J.: Za Karlem Zajícem. Domažlický deník, roč. 7, 1998, 10. 02., č. 34, s. 13.

Anotace: Dopisovatel Domažlického deníku, autor fejetonů, poznámek a komentářů, kterými se vyjadřoval k současnému dění. Těžiště jeho dopisovatelské činnosti bylo ve zpřístupňování historie Kdyňska a Chodské Lhoty, také vlastnil sbírku regionálních písemností a publikací. Pohřben na hřbitově v Loučimi. - 90. výr. narození

Znáte to jméno?

Výročí regionálních osobností Domažlicka na měsíc září 2024

Sestavil: Petr Vecka

Zdroj fotografie na úvodní stránce: Lukáš Vorlíček

Domažlice: Městská knihovna Boženy Němcové Domažlice, 2024

Nestránkováno, 6 výtisků

Tisk: Městská knihovna Boženy Němcové Domažlice